

Eeuwig zal hij malen

Een dop op de kop van een flesje, die kan draaien zonder van het flesje los te raken. In de dop een gebitje. Houd het flesje ondersteboven, draai aan de dop, het gebitje bijt peperkorrels in het flesje tot kleine vlokjes die door gaatjes uit de dop op je bord met eten vallen.

Een combinatie van gedroogde citroenschil met peper en grof zout kan ook, de dop maalt het voor je en strooit het uit. Het bijzondere is niet dat de dop maalt, maar dat hij er niet af kan. Als het flesje leeg is, wordt het weggegooid met de dop er op. Nog ietsje bijzonderder: dat vindt niemand gek. De kleine bolle flesjes met maaldoppen van het Italiaanse merk Drogheria & Alimentari zijn populair. Eethuisbazen zetten ze ongegeneerd op de tafels. Ze verdringen het peper- en zoutstelletje in de keuken.

Andere kruiden- en specerijenproducenten volgden na het overrompelende succes van Drogheria. Silvo en Verstegen hebben hun eigen kant-en-klaar gevulde molens en er zijn Fair Trade-wegwerpers, de duurste molens bij de kruidenier. Een paar maaldoppen kunnen van het flesje af om het nog

Kyocera maalt ook kleine keitjes.

eens te vullen. Het plastic maalwerk gaat twee of drie vullingen mee. Dan is het stuk en dat is goed voor de economie, naar men zegt.

Pepermolens van voor de wegwerprevolutie van Drogheria & Alimentari doen het niet alleen lang, ze dienen ook bij te dragen aan huiselijk geluk. Het is niet uitsluitend gereedschap, het zijn

meubelstukken. Er wordt gezelligheid van verlangd, sfeer, status. Daarom zijn er honderden modellen, allemaal met hetzelfde maalwerk. Kasteeltorens, minaretten, kernreactoren. Voor ieders smaak een vorm, pianozwart gelakt, natuurlijk beuken of mat roestvrij staal.

Misschien is het niet verstandig om de beste pepermolen te maken, die nooit werk weigert, die het jaar 2100 haalt. De vorm kan de eigenaar of zijn erfgenaam vreselijk de keel uit gaan hangen, maar ja, hij doet het alsmat goed, weg doen kan dan natuurlijk niet. Kyocera, fabrikant van keramische heupgewrichten, knieschijven, balletjes voor in balpuntpennen en keukenmesses, tekende een plastic koeltoren, zoals men in het groot ziet bij een elektriciteitscentrale, bovenop een glazen jampotje. In de toren zit een keramische maalwerk.

Het idee van Drogheria, maar dan modern en juist niet om weg te gooien, maar om heel lang mee te doen. De molen kost ongeveer 23 euro in Europa; Amerikaanse verzendhuizen bieden hem aan voor tussen de 16 en 20 dollar. Hij wordt The Everything Mill genoemd, ook geschikt voor droge

kruiden. De toekomstmens vindt dit model misschien wel apelelijk. Het is vrijwel zeker dat de molen het ver schopt in de tijd. Hij doortstond met glans een ruige proef die ik eerder deed met een Duitse pepermolen van het merk Zassenhaus, hier beschreven. Het was Zassenhaus' eigen schuld, de proef. De fabrikant vertelt over de hardheid van het keramische maalwerk in zijn molens. Het is zo hard, dat je er zelfs kiezelstenen mee kunt malen zonder het maalwerk te beschadigen. Met een maalwerk van metaal hoef je dat niet te proberen.

Bluf? Allerminst. Tot mijn stomme verbazing maalde een pepermolen van Zassenhaus, model koeltoren maar van hout met staal, met het grootste gemak kiezels tot fijn poeder. Maak het tot standaard. Kan hij kiezel aan, dan is het een goede molen. Kyocera uit Japan rept er niet over, maar kan tevreden zijn met mijn vernielzucht. Kiezelsteen in brokjes in de molen gedaan, maalwerk op de fijnste stand. Heel fijn wit poeder kwam er uit en hij hield het een grindpad vol.

WOUTER KLOOTWIJK